

חוק אימוץ ילדים (תיקון מס' 2), התשנ"ו-1996*

הוספת סעיפים
א28-28ט

1. אחרי סעיף 28 לחוק אימוץ ילדים, התשמ"א-1981¹ (להלן – החוק העיקרי), יבוא:
"אימוץ בין-ארצי 28א. אימוץ של ילד ממדינת חוץ (להלן – אימוץ בין-ארצי) ייעשה על פי הוראות חוק זה.

רשות מרכזית 28ב. שר העבודה והרווחה ימנה פקיד סעד ראשי, כאמור בסעיף 36(ב), שיהיה הרשות המרכזית לאימוץ בין-ארצי על פי חוק זה ולענין אמנת האג בדבר ההגנה על ילדים ושיתוף הפעולה לגבי אימוץ בין-ארצי, 1993² (להלן – הרשות המרכזית).

עמותה מוכרת 28ג. אימוץ בין-ארצי יבוצע באמצעות עמותה, כמשמעותה בחוק העמותות, התש"ם-1980³, שמטרתה הבלעדית היא פעילות בתחום האימוץ הבין-ארצי, ואשר שר העבודה והרווחה ושר המשפטים (להלן – השרים) הכירו בה לפי חוק זה (להלן – עמותה מוכרת).

חובת נאמנות 28ד. בפעילותה לפי חוק זה תנהג עמותה מוכרת בתום לב, במסירות ולפי הוראות כל דין, תוך הבטחת טובת הילד וכיבוד זכויותו היסודיות, לרבות אלה המוכרות במשפט הבינלאומי; העמותה המוכרת תשא בחובת נאמנות גם כלפי מי שפנה אליה בבקשה לאמץ ילד או כלפי מי שכבר אימץ ילד באמצעותה, כל עוד לא יפגע הדבר בחובת הנאמנות כלפי הילד.

סמכויות הרשות המרכזית 28ה. (א) הרשות המרכזית רשאית לפעול באימוץ בין-ארצי על פי הוראות חוק זה, כאשר לא ניתן לפעול באימוץ בין-ארצי באמצעות עמותה מוכרת.

(ב) על אף הוראות כל חוק, רשאית הרשות המרכזית למסור מידע בישראל או מחוץ לישראל, ככל שהדבר נחוץ לאימוץ בין-ארצי.

ועדה מייעצת 28ו. (א) שר העבודה והרווחה, בהסכמת שר המשפטים, ימנה ועדה, אשר תייעץ לו בענין האימוץ הבין-ארצי, ובכלל זה הכרה בעמותה, ביטול או התליה של הכרה בעמותה, קביעת הנחיות מקצועיות וכללים לדרכי עבודתה של עמותה מוכרת ופיקוח עליה (להלן – ועדה מייעצת).

(ב) מספר חברי הועדה המייעצת לא יעלה על שבעה, ורוב חבריה יהיו מי שאינם עוסקים באימוץ בין-ארצי; הרשות המרכזית תהיה חברה בוועדה המייעצת.

בקשה לאימוץ בין-ארצי 28ז. (א) בקשה לאמץ ילד ממדינת חוץ תוגש לעמותה מוכרת בידו תושב ישראל (להלן – המבקש); לענין אימוץ בין-ארצי, "תושב ישראל" – תושב קבע המתגורר בישראל לפחות שלוש שנים מתוך חמש השנים שקדמו להגשת הבקשה.

* נתקבל בכנסת ביום י"ב באייר התשנ"ו (1 במאי 1996); הצעת החוק ודבריו החסבר שורסמו בהצעות חוק 2271, מיום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994), עמ' 451 ובהצעות חוק 2449, מיום כ"ז בחשוון התשנ"ו (20 בנובמבר 1995), עמ' 239.

¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 296; התשנ"ה, עמ' 397.

² כתבי אמנה 1026, עמ' 43.

³ ס"ח התש"ם, עמ' 210; התשנ"ב, עמ' 193.

(ב) לבקשה יצורף טופס ויתור על סודיות רפואית והסכמה לקבלת מידע מהמרשם הפלילי.

ח28. (א) העמותה המוכרת תבדוק את כל אלה:

- (1) כשירותו והתאמתו של המבקש להיות הורה מאמץ;
- (2) רקעו המשפחתי של המבקש ומצבו הרפואי בעבר ובהווה;
- (3) סביבתו החברתית של המבקש;
- (4) מידע שקיבלה מהמרשם הפלילי;
- (5) הסכיבות לבקשה לאמץ ילד באימוץ בין-ארצי;
- (6) יכולתו של המבקש להתחייב לאמץ ילד באימוץ בין-ארצי;
- (7) פרטים אודות הילד שברצונו של המבקש לאמץ;
- (8) עניינים אחרים שיקבע שר העבודה והרווחה, לרבות הערכה נפשית של המבקש ומשפחתו.

(ב) העמותה המוכרת תברר אצל הרשות המרכזית אם המבקש נמצא בלתי כשיר לאימוץ בין-ארצי.

ט28. מצאה עמותה מוכרת כי מבקש שהגיש בקשה לאימוץ בין-ארצי אינו כשיר לאמץ כאמור, תודיע על כך למבקש ותעביר לרשות המרכזית, במועד המוקדם האפשרי, את חוות דעתה בדבר אי כשירותו של המבקש לאמץ.

י28. (א) עמותה מוכרת לא תטפל בבקשה של מבקש, אם קבעה עמותה מוכרת אחרת או ועדת הערר האמורה בסעיף א36, כי המבקש אינו כשיר לאמץ ילד באימוץ בין-ארצי, אלא אם כן חלפו שנתיים מיום קביעת העמותה המוכרת או ועדת הערר, לפי המאוחר.

(ב) מצאה הרשות המרכזית במסגרת תפקידה לפי חוק זה, כי מבקש אינו כשיר לאמץ ילד באימוץ בין-ארצי, תודיע על כך לעמותה המוכרת.

(ג) עמותה מוכרת שקיבלה הודעה כאמור בסעיף קטן (ב) תפסיק את טיפולה במבקש ולא תאשר לו לאמץ ילד באימוץ בין-ארצי, עד להחלטת ועדת הערר כאמור בסעיף א36.

י28א. אישרה עמותה מוכרת, לאחר שערכה בדיקה וברור כאמור בסעיף ח28, כי המבקש נמצא כשיר ומתאים לאמץ ילד באימוץ בין-ארצי, רשאית היא לפנות לרשות המוסמכת של מדינת החוץ, שבה היא רשאית לפעול, בבקשה למסור למבקש ילד למטרת אימוץ בין-ארצי; לבקשה תצורף חוות דעת ערוכה בידי עובד סוציאלי ובה הענינים המפורטים בסעיף ח28(א); לענין זה, 'רשות מוסמכת של מדינת חוץ' – רשות שהוסמכה על ידי מדינת חוץ לעסוק באימוץ בין-ארצי, לרבות הרשות המרכזית שהמדינה ייעדה לטיפול כאמור.

בדיקת כשירות מבקש

הודעה על אי כשירת

מבקש שאינו מתאים לאימוץ בין-ארצי

פניה לרשות מוסמכת במדינת החוץ

אישורים הנדרשים 28יב. (א) הודיעה הרשות המוסמכת של מדינת החוץ כי נמצא ילד מהרשות המוסמכת של מדינת החוץ המתאים לאימוץ על ידי המבקש, תוודא העמותה המוכרת כי –

(1) הרשות המוסמכת של מדינת החוץ קבעה, לאחר שבדקה אפשרויות השמה של הילד במדינת החוץ, שמסירת הילד לאימוץ בידי המבקש היא לטובתו של הילד;

(2) הרשות המוסמכת של מדינת החוץ אישרה כי –

(א) ניתנו ההסכמות הדרושות למסירה לאימוץ של הילד בידי הורי הילד או בידי מי שמוסמך להסכים לכך על פי דיני מדינת החוץ, והן ניהנו בכתב, מרצון חופשי, מדעת וללא תמורה, ועל פי דיני מדינת החוץ; או

(ב) אם הורי הילד, או אחד מהם, לא נתנו את הסכמתם לאימוץ, דיני מדינת החוץ מאפשרים את אימוץ הילד אף ללא הסכמתם של הורי הילד או אחד מהם, ונתקיימו ההליכים הדרושים לכך לפי דיני אותה מדינה;

(3) ניתנו כל האישורים הנוספים הנדרשים לפי דיני מדינת החוץ;

(4) הסכמת אימו של הילד לתת אותו לאימוץ בין־ארצי ניתנה לאחר לידתו;

(5) ההסכמות והאישורים האמורים תקפים בעת מתן האישור;

(6) הוסברו להורי הילד תוצאות האימוץ, ובפרט מידת הניתוק של הקשר המשפטי בין הילד לבין הוריו ומשפחתו;

(7) במקום שבו נדרשת הסכמתו של הילד – הרשות המוסמכת של מדינת החוץ אישרה כי הילד נתן את הסכמתו לאימוץ מרצונו החופשי, מדעת, ללא תמורה ולאחר שהוסברו לו תוצאות האימוץ, והכל בהתחשב בגילו וברמת הבנתו.

(ב) לאישורה של הרשות המוסמכת של מדינת החוץ יצורפו כל המסמכים המצוינים בסעיף קטן (א), והכל בהתאם לדיני אותה מדינה.

28יג. העמותה המוכרת תבקש מהרשות המוסמכת של מדינת החוץ חוות דעת על הילד, זהותו ומידת התאמתו לאימוץ, על משפחתו, רקעו, סביבתו החברתית, דתו, מצבו הרפואי בעבר ובהווה, וכל פרט מהותי אחר.

פניה לקבלת חוות־דעת

28יד. קיבלה העמותה המוכרת את המסמכים ואת חוות הדעת הנדרשים על פי סעיפים 28יב ו־28יג, תקבע על־פי חוות דעת של עובד סוציאלי אם אימוצו של הילד על ידי המבקש הוא לטובת הילד.

הסכמת העמותה המוכרת לאימוץ

28טו. (א) הסכים המבקש לקבל את הילד למטרת אימוץ בין־ארצי, תגיש העמותה המוכרת לשר הפנים בקשה לאשר את כניסת הילד לישראל לישיבת קבע.

בקשה לאישור כניסת ילד לישראל

(ב) בקשה כאמור תוגש בכתב בצירוף מסמכים בדרך שיוורה שר הפנים.

מסירת הילד למבקש
28טו. (א) אישר שר הפנים את כניסת הילד לישראל לשיבת קבע, בתנאים שקבע, תאשר העמותה המוכרת לרשות המוסמכת של מדינת החוץ כי היא מסכימה למסירת הילד למבקש.

(ב) הילד יימסר למבקש במדינת החוץ; במקרים חריגים שבהם נבצר מהמבקש לקבל את הילד במדינת החוץ ובאישור הרשות המרכזית יימסר הילד למבקש בישראל.

סייגים לטיפול במבקש
28יז. קיבל מבקש ילד למטרת אימוץ בין-ארצי, לא תאשר עמותה מוכרת מסירת ילד נוסף למבקש. למעט בן-משפחה של אותו ילד, אם טרם חלפו שמונה עשר חודשים מיום שהמבקש קיבל את הילד לביתו.

מעקב אחר קליטת ילד חוץ
28יח. עמותה מוכרת תבצע, אם נתבקשה לכך על-ידי מדינת החוץ, מעקב אחר קליטת ילד בבית המבקש, ותעביר למדינת החוץ, לפי בקשתה, דיווח על המעקב; העבירה עמותה מוכרת דיווח כאמור למדינת החוץ, תעביר עותק ממנו לרשות המרכזית.

אפוטרופוסות
28יט. (א) עמותה מוכרת שהסכימה למסירת ילד למבקש תהיה אפוטרופוס על הילד ויהיו לה, עד למתן צו אימוץ או עד להחלטה אחרת של בית המשפט, זכויות, חובות וסמכויות כשל הורה.

(ב) עמותה מוכרת תקבע אדם נושא תפקיד בעמותה אשר ימלא בפועל את תפקיד האפוטרופוס כאמור.

צו לאימוץ בין-ארצי על-ידי בית משפט
28כ. (א) בית משפט רשאי לתת צו לאימוץ של ילד ממדינת חוץ על ידי המבקש לאחר שנוכח כי נתקיימו כל התנאים לענין אימוץ בין-ארצי לפי חוק זה.

(ב) לא יתן בית המשפט צו אימוץ כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שקיבל חוות דעת בכתב מהעמותה המוכרת או תסקיר של פקיד סעד כאמור בסעיף 22.

אמצעים להגנה על שלום הילד
28כא. (א) ראתה הרשות המרכזית כי המשך סמיכותו של הילד על שולחן המבקש למטרת מתן צו אימוץ אינו לטובת הילד, רשאית היא לקבוע, לאחר התייעצות עם העמותה המוכרת, כי הילד יוצא מהחוקת המבקש ויועבר למקום שייקבע על ידיה; כן רשאית היא לנקוט כל אמצעי זמני אחר הדרוש להגנה על שלום הילד.

(ב) פעלה הרשות המרכזית כאמור בסעיף קטן (א), רשאי פקיד סעד, לאחר התייעצות עם הרשות המוסמכת של מדינת החוץ, למסור את הילד לאדם אחר בישראל שהסכים לקבלו בכוונה לאמצו.

(ג) לא נתאפשרה מסירתו של הילד לאדם אחר כאמור בסעיף קטן (ב), רשאית הרשות המרכזית, בתיאום עם הרשות המוסמכת של מדינת החוץ, לגרום להחזרתו של הילד לידי הרשות המוסמכת.

(ד) מלאו לילד תשע שנים, או שטרם מלאו לו תשע שנים אך הוא מסוגל להבין בדבר, יתחשבו בית המשפט והרשות המרכזית בדעתו של הילד לפני מתן ההחלטה לפי סעיף זה.

(ה) עמותה מוכרת שהסכימה למסירתו של ילד למבקש למטרת אימוץ בין-ארצי, ונגקטה לגבי הילד פעולה כאמור בסעיפים קטנים (א) עד (ג), תישא בכל ההוצאות הכרוכות בהחזרת הילד למדינת החוץ ובכל ההוצאות האחרות הדרושות לטיפול בילד, הכל לפי כללים שקבע שר העבודה והרווחה.

(ו) פעולה לפי סעיף קטן (א) טעונה אישור מראש של בית המשפט.

(ז) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהסמכויות הנתונות לפקיד סעד לפי כל חיקוק.

28כב. (א) השרים רשאים להכיר בעמותה כאמור בסעיף 28ג, אם מצאו כי התקיימו לגביה התנאים לפי חוק זה; ורשאים הם לקבל לצורך זה חוות דעת מאת הרשות המרכזית.

הכרה בעמותה

(ב) ההכרה תהא לתקופה של שנתיים; ניתן להאריך תקופה זו, מדי פעם, לתקופה נוספת של עד שנתיים; הודעה על מתן ההכרה תפורסם ברשומות.

28כג. (א) השרים רשאים להכיר בעמותה לאחר שמצאו כי התקיימו כל אלה:

תנאים להכרה בעמותה

(1) לעובדי העמותה הכישורים הדרושים לפעול במומחיות מקצועית נאותה באימוץ בין-ארצי;

(2) לעמותה בסיס כלכלי איתן ואמצעים, שיאפשרו לה לפעול בצורה נאותה באימוץ בין-ארצי;

(3) העמותה מעסיקה מנהלים ובעלי מקצוע ברמה גבוהה, בעלי ערכים אתיים נאותים ובמספר מספיק לביצוע פעולותיה באימוץ בין-ארצי, ובכלל זה עובדים סוציאליים, שאחד מהם לפחות הוא בעל עשר שנות נסיון בטיפול בילדים או בטיפול משפחתי, עורך דין בעל שבע שנות ותק, מנהל חשבונות ומבקר פנים.

(4) חבר העמותה, חבר ההנהלה או עובד העמותה לא הורשע בעבירה שיש עמה קלון או בעבירה על הוראות חוק זה.

(ב) מבלי לגרוע מהוראות פסקאות (1) עד (4) של סעיף קטן (א), רשאי שר העבודה והרווחה לקבוע כי עמותה מוכרת חייבת להעסיק בעלי תפקידים או בעלי מקצועות מסוימים וכן לקבוע את כשירותם וכישוריהם.

28כד. מצאו השרים שלאור היקף ואופן פעילותה של עמותה מוכרת יש צורך לקבוע תנאים נוספים לפעילותה, רשאים הם לקבוע את התנאים ולהורות כי פעילותה של העמותה המוכרת תותנה בקיום התנאים הנוספים.

תנאים נוספים

28כה. (א) בקשה להכרה בעמותה תוגש לשרים בכתב בדרך שיקבעו.

בקשה להכרה

(ב) לבקשה תצורף חוות דעת משפטית בדבר הליכי האימוץ הנהוגים במדינות שבהן מבקשת העמותה לפעול, ויצורפו לה החוקים הנוגעים בדבר של אותן מדינות, כשהם מתורגמים לעברית באישור נוטריון.

(ג) לבקשה יצורף אישור ממדינת החוץ שיסמיך את העמותה המוכרת לפעול באימוץ בין-ארצי באותה המדינה, אם תוכר בישראל.

28כז. (א) עמותה מוכרת תהא נתונה לפיקוחה של הרשות המרכזית.

פיקוח ומסירת
מידע לרשות
המרכזית

(ב) עמותה מוכרת תמסור לרשות המרכזית, על פי דרישתה מעת לעת, מידע ומסמכים מדגמיים הנוגעים למבקש או לילד שנתקבל למטרת אימוץ על ידיו או לפעילות העמותה המוכרת, והכל לצורך מילוי תפקידיה של הרשות המרכזית.

(ג) הרשות המרכזית תהא רשאית למנות מפקח, אשר יהיה מוסמך, בהתקיים חשד סביר להפרת הוראה מהוראות חוק זה הנוגעת לפעילות העמותה המוכרת, או לשם פיקוח על ביצוע הוראות חוק זה, להיכנס למשרדי העמותה המוכרת ולדרוש מידע או מסמכים הנוגעים לענין ממי שהוא סבור שהם מצויים בידי ועל אותו אדם למסרם לו; מסמכים שנתפסו כאמור יוחזרו לעמותה בתוך שלושים ימים מיום תפיסתם.

(ד) ניתן צו לאימוץ הילד ממדינת החוץ בידי המבקש תעביר העמותה המוכרת לרשות המרכזית את המידע שקיבלה ממדינת החוץ על הילד, על הוריו ועל ההיסטוריה הרפואית שלו.

28כז. (א) החליטה עמותה מוכרת להפסיק את פעילותה באימוץ בין-ארצי, תמסור על כך הודעה בכתב לרשות המרכזית שלושה חודשים לפחות לפני המועד שקבעה לסיום פעילותה.

הפסקת פעילות

(ב) הפסיקה עמותה מוכרת את פעילותה באימוץ בין ארצי, או בוטלה או הותלתה ההכרה בה, תעביר לרשות המרכזית את כל תיקי המבקשים ותיקי הילדים שנמסרו לאימוץ בין-ארצי ואת כל המסמכים שבידיה הנוגעים לאימוץ הבין-ארצי.

(ג) הודעה על הפסקת פעילותה של עמותה מוכרת לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.

28כח. (א) השרים רשאים לבטל או להתלות הכרה בעמותה מוכרת, אם מצאו, לאחר קבלת חוות דעתה של הרשות המרכזית והתייעצות עם הועדה המייעצת, ולאחר שניתנה לעמותה המוכרת הזדמנות לטעון טענותיה, כי מן הנכון לעשות כן מטעמים של תקנת הציבור או טובת הילד, או אם מצאו כי –

ביטול הכרה
או התלייתה

(1) העמותה המוכרת הפרה הוראה לפי חוק זה;

(2) העמותה המוכרת לא קיימה או חדלה לקיים תנאי שהתנו השרים להכרה בה או לפעילותה באימוץ בין-ארצי;

(3) מנהל או עובד העמותה שהורשע במשפט פלילי בעבירה שיש עמה קלון או בעבירה על הוראות חוק זה.

(ב) הודעה על ביטול ההכרה בעמותה מוכרת או על התליית ההכרה בה תפורסם ברשומות.

סודיות 28כט. על אף הוראות כל חוק, רשאית עמותה מוכרת למסור מידע בישראל או מחוץ לישראל, ככל שהדבר נחוץ לאימוץ בין-ארצי, ואולם עמותה מוכרת, עובדיה או כל מי שפועל מטעמה לא ימסרו ולא יגלו כל מידע או מסמך, אשר הגיעו אליהם בקשר לפעילותם באימוץ בין-ארצי, אלא למי שמוסמך לקבל את המידע או את המסמך לשם ביצוע תפקידיו לפי הוראות חוק זה.

הגבלת אימוץ ממדינת חוץ 28ל. (א) השרים רשאים לאסור, בצו, אימוץ ממדינת חוץ מסוימת. (ב) אין לפעול באימוץ בין-ארצי ממדינה זו כל עוד הצו בתוקפו.

הסכם עם מדינת חוץ 28לא. לא תחתום עמותה מוכרת על הסכם עם מדינת חוץ, אלא בדבר יישומו של אימוץ בין-ארצי ובאישור השרים בלבד.

פרסומת 28לב. לא תפרסם עמותה מוכרת אלא פרסום שהוא מידע ענייני על עיקרי פעילותה, ובלבד שפרסום מידע כאמור לא יפגע בעקרון טובת הילד; השרים רשאים לקבוע כללים לפרסום לפי הוראות סעיף זה.

תשלומים 28לג. לא תגבה עמותה מוכרת תשלומים עבור פעילותה באימוץ בין-ארצי בארץ ובמדינת החוץ, אלא עבור הוצאות שהוציאה בפועל בפעילותה באימוץ כאמור, ועבור שירותים שקבע שר העבודה והרווחה, הכל בשיעור שלא יעלה על הסכומים המרביים שקבע, ורשאי הוא לקבוע סכומים כאמור במטבע חוץ.

טיפול בבקשה לאימוץ ללא תמורה 28לד. עמותה מוכרת תטפל בבקשות לאימוץ בין-ארצי של מבקשים שאין בידם היכולת הכלכלית לשלם לה עבור כל הוצאות האימוץ; השרים, לאחר התייעצות עם הועדה המייעצת, יקבעו את מספר הבקשות שיטופלו לפי סעיף זה ואת הכללים והמבחנים לאישורן.

אחריות בנויקין 28לה. הפרת הוראה מהוראות סעיפים 28ח, 28ט, 28ז, 28י, 28יח, 28כ(ב), 28כז(א) ו-28כ(ב) היא עוולה בנויקין, ופקודת הנויקין [נוסח חדש]⁴, תחול עליה, בכפוף להוראות חוק זה.

אימוץ בין-ארצי בהתאם לדין הזר 28לו. (א) נמסר למבקש ילד למטרת אימוץ בין-ארצי לפי הוראות חוק זה, ומדינת החוץ אישרה כי בית המשפט או רשות מינהלית מוסמכת באותה מדינה נתנו פסק דין או צו לאימוץ הילד על ידי המבקש, וכי האימוץ הוא סופי, יהיה דינו של האימוץ כדין אימוץ על פי חוק זה ממועד פסק הדין או הצו האמורים, אלא אם כן קבע בית המשפט כי האימוץ מנוגד לתקנת הציבור או לטובת הילד.

(ב) העמותה המוכרת תעביר את פסק הדין או את הצו כאמור, בצירוף אישורה של מדינת החוץ, לרשם האמור בסעיף 29 לשם רישומו בפנקס האימוצים.

כללים והנחיות 28לז. שר העבודה והרווחה רשאי לקבוע כללים והנחיות מקצועיות שלפיהם תפעל עמותה מוכרת; כללים והנחיות לפי סעיף זה יפורסמו ברשומות.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266; ס"ח התשמ"א, עמ' 134.

28ל. לא תותר כניסה לישראל של ילד למטרת אימוץ בין-ארצי, אלא אם כן התקיימו הוראות חוק זה.

אימוץ ילד ממדינת חוץ שנמסר לפני תחילתו של חוק זה

28ל. (א) נמסר ילד ממדינת חוץ לתושב ישראל למטרת אימוץ לפני תחילתו של חוק זה והילד סמוך על שולחנו, בית המשפט רשאי, לבקשתו, לתת צו לאימוץ הילד על ידיו, אם התמלא אחד מאלה –

(1) ניתן פסק דין או צו לאימוץ הילד בידי מגיש הבקשה, ומדינת החוץ אישרה את תוקפו של הצו או של פסק הדין, וכן כי האימוץ הוא סופי;

(2) מדינת החוץ אישרה אחד מאלה:

(א) הורי הילד נתנו את הסכמתם לאימוץ הילד;

(ב) ניתן לאמץ את הילד אף ללא הסכמת הורים או אחד מהם לפי דיני מדינת החוץ.

(3) הילד שהה בישראל בביתו של מגיש הבקשה למעלה מחמש שנים לפני תחילתו של חוק זה.

(ב) הוראות סעיף 22 לא יחולו בהליך לפי סעיף זה.⁵

2. בסעיף 30(ב) לחוק העיקרי, בסופו יבוא: תיקון סעיף 30

"(ג) היה האימוץ בין-ארצי, לא יתיר פקיד סעד עיון בפנקס אלא לאחר התייעצות עם העמותה המוכרת שטיפלה באימוץ".

3. האמור בסעיף 32 לחוק העיקרי יסומן (א) ואחריו יבוא: תיקון סעיף 32

"(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם לגבי אימוץ בין-ארצי, למעט תשלומים ששולמו לפי הוראות חוק זה."

4. במקום סעיף 33 לחוק העיקרי יבוא: החלפת סעיף 33

"עונשין 33. (א) המוסר, מקבל או מחזיק ילד למטרת אימוץ בישראל, או למטרת אימוץ בין-ארצי שלא לפי הוראות חוק זה, דינו – מאסר שלוש שנים.

(ב) המפר את הוראות סעיפים 28ח(ב), 28ט, 28י(א) ו-28יג, 28יא, 28יב, 28יג, 28יד, 28יז, 28יח, 28כ(ב) עד (ד), 28כז(ב), 28כט, 28ל(ב), 28לא, 28לב ו-28לג, דינו – מאסר שנה, או קנס כאמור בסעיף 61(א)3 לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁵."

5. בסעיף 34 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 34

(1) בסעיף קטן (א), אחרי "המגלה" יבוא "או המפרסם";

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) הוראות סעיף זה, למעט איסור הפרסום, לא יחולו על מאמץ ומאומץ לענין האימוץ שהם צדדים לו, ועל גילוי שנעשה בהסכמתם, בתום לב ולטובת המאומץ.

⁵ סי"ח התשל"ז, עמ' 226; התשנ"ו, עמ' 42.

(ג) לענין סעיף קטן (א) אין נפקא מינה אם המאמץ או המאומץ כבר גילו או פרסמו בעבר פרט מהפרטים שגילויים או פרסומם אסור בהתאם להוראות סעיף קטן (א), או שהסכימו בעבר לגילוי או לפרסום כאמור.
(ד) הוראות סעיף זה יחולו גם לענין אימוץ בין-ארצי.

6. בסעיף 35 לחוק העיקרי, לפני "ילד שאומץ" יבוא "גם", ואחרי "במשמע"; במקום "מסמך" יבוא "חיקוק ומסמך".

7. אחרי סעיף 36 לחוק העיקרי יבוא:

36א. (א) מי שרואה עצמו נפגע מהחלטה של פקיד סעד בקשר לקביעת כשירותו להיות מאמץ או מהחלטה של עמותה מוכרת בדבר כשירותו לאמץ ילד באימוץ בין-ארצי, רשאי לערור על החלטה לפני ועדת ערר של חמישה, שימנה שר העבודה והרווחה בהתייעצות עם שר המשפטים.

(ב) החברים בוועדת הערר יהיו שופט בית משפט לעניני משפחה, והוא יהיה היושב ראש, שני עובדים סוציאליים, פסיכולוג קליני ופסיכיאטר מומחה, ובלבד שלפחות שניים מהם לא יהיו עובדי המדינה.

(ג) החלטה של ועדת ערר אינה ניתנת לערעור עוד.

8. בתוספת לחוק בתי-דין מינהליים, התשנ"ב-1992⁶, בסופה יבוא:
"16. ועדת ערר לפי סעיף 36 לחוק אימוץ ילדים, התשמ"א-1981.

9. בחוק האזרחות, התשי"ב-1952⁷ - תיקון חוק האזרחות - מס' 6

(1) בסעיף 1, אחרי "מכוח לידה וישיבה בישראל לפי סעיף 4א" יבוא "מכוח אימוץ לפי סעיף 4ב";

(2) בסעיף 2(א), אחרי "מכוח לידה לפי סעיף 4" יבוא "או מכוח אימוץ לפי סעיף 4ב";

(3) בסעיף 4(א2), בסופו יבוא:

"(ה) מכוח אימוץ לפי סעיף 4ב(1)";

(4) אחרי סעיף 4א יבוא:

"אזרחות מכוח 4ב. קטין יהיה אזרח ישראל מכוח אימוץ מיום אימוצו, אם התקיים אימוץ בו אחד מאלה:

(1) הוא אומץ לפי חוק אימוץ ילדים, התשמ"א-1981, כשאביו או אמו המאמצים היו אזרחי ישראל או תושבי קבע בה;

(2) הוא אומץ מחוץ לישראל כשאביו או אמו המאמצים היו אזרחים ישראלים לפי פסקאות (א) עד (ה) בסעיף 4(א2), ובלבד שהמאמצים לא היו תושבי ישראל ביום האימוץ וניתנה הסכמת שני ההורים המאמצים.

⁶ ס"ח התשנ"ב, עמ' 90.

⁷ ס"ח התשי"ב, עמ' 146; התשמ"ח, עמ' 12.

5) בסעיף 13, לפני "ילד" כולל ילד שאומץ, ו"הורים" יבוא "בחוק זה, למעט לענין סעיף 4-".

תיקון חוק
הכשרות המשפטית
והאפטרופסות -
מס' 10
תחילה

10. בסעיף 13(א)ג) לחוק הכשרות המשפטית והאפטרופסות, התשכ"ב-1962*, במקום "בשנה שקרמה" יבוא "בששת החודשים שקדמו".

11. (א) תחילתו של חוק זה בתום 4 חודשים מיום פרסומו.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), אם החלו בפועל הליכי אימוץ, ואושרה מסירת ילד ממדינת חוץ לפני תחילתו של חוק זה והילד נמסר למבקש לפני תום 12 חודשים מיום פרסומו של חוק זה - לא יחולו על האימוץ הוראות חוק זה, למעט הוראות סעיף 28ל"ט.

דוד ליבאי
שר המשפטים

שמעון פרס
ראש הממשלה

שבת וייס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

* ס"ח התשכ"ב, עמ' 120; חתשנ"ה, עמ' 397.

